Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

11. jaanuar 2017 *

Apellatsioonkaebus — Õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Artikkel 3 — Mõiste „dokument“ — Artikli 2 lõige 3 — Institutsiooni käsutuses olevad dokumendid — Andmebaasis sisalduva teabe kvalifitseerimine — Kohustus koostada dokument, mida ei ole olemas — Puudumine — Olemasolevad dokumendid, mis võivad olla väljavõtted andmebaasist

Kohtuasjas C-491/15 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 18. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus,

**Rainer Typke**, elukoht Hasbergen (Saksamaa), esindaja: *avvocato* C. Cortese,

apellant,

teine menetlusosaline:

**Euroopa Komisjon**, esindajad: F. Clotuche-Duvieusart ja B. Eggers,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud: J.-C. Bonichot (ettekandja), A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ja S. Rodin,

kohtujurist: M. Bobek,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 21. septembri 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

**otsuse**

1 Oma apellatsioonkaebuses palub Rainer Typke osaliselt tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 2. juuli 2015. aasta otsus Typke *vs*. komisjon (T-214/13, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2015:448), kuivõrd selle otsusega jättis Üldkohus rahuldamata tema nõude tühistada komisjoni 5. veebruari

* Kohtumenetluse keel: inglise.

2013. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata tema esimene taotlus avatud konkursi EPSO/AD/230-231/12 eelvalikuteste puudutavate dokumentidega tutvumiseks (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

## Õiguslik raamistik

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artikli 1 punkt a sätestab:

„Käesoleva määruse eesmärk on:

a) määrata kindlaks põhimõtted, tingimused ning üldiste või erahuvidega põhjendatud piirangud, mis reguleerivad EÜ asutamislepingu artiklis 255 ette nähtud juurdepääsuõigust Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni (edaspidi „institutsioonid“) dokumentidele, nõnda et neile dokumentidele oleks tagatud võimalikult laiaulatuslik juurdepääs“.

3 Määruse artikkel 2 „Juurdepääsuõigusega isikud ja reguleerimisala“ sätestab:

„1. Kõigil liidu kodanikel ning kõigil füüsilistel ja juriidilistel isikutel, kelle elukoht või registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, on õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega, arvestades käesolevas määruses sätestatud põhimõtteid, tingimusi ja piiranguid.

[…]

3. Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi institutsiooni käsutuses olevate dokumentide suhtes, see tähendab institutsiooni koostatud ja talle saadetud ning tema valduses olevate dokumentide suhtes kõikides Euroopa Liidu tegevusvaldkondades.

4. Ilma et see piiraks artiklite 4 ja 9 kohaldamist, tehakse dokumendid üldsusele kättesaadavaks kas kirjaliku taotluse alusel või otse elektroonilises vormis või registri kaudu. […]

[…]“

4 Määruse artikli 3 punkt a on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

*a) dokument* – sisu, mis, olenemata teabekandjast (paberile kirjutatuna, elektroonilises vormis või heli-, visuaal- või audiovisuaalsalvestisena), käsitleb küsimusi, mis on seotud institutsiooni vastutusalasse kuuluva poliitika, tegevuse või otsustega“.

5 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 6 näeb ette:

„Kui mõni eranditest hõlmab ainult osa dokumendist, avalikustatakse dokumendi ülejäänud osad.“

6 Selle määruse artikli 10 lõike 1 kohaselt:

„Taotleja pääseb dokumentidele juurde kas nendega kohapeal tutvumiseks või saades nendest koopia, sealhulgas võimaluse korral elektroonilise koopia, vastavalt taotleja soovile. […]“

## Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

7 R. Typke palus Euroopa Personalivaliku Ametilt (EPSO) määruse nr 1049/2001 alusel luba tutvuda „tabeliga“, mis sisaldas rida anonüümseks muudetud andmeid nende avatud konkursi eelvalikutestide kohta, millel ta osales (menetlus GESTDEM 2012/3258).

8 Tema sõnul pidi nõutud „tabel“ sisaldama andmeid teatava EPSO konkursi kandidaatide kohta, neile esitatud küsimusi, oodatud ja tegelikkuses antud vastuseid ning kasutatud keeli puudutavat teavet. Teatav teave, näiteks kandidaatide isikusamasus või küsimuste ja vastuste sisu, tuli asendada konkreetsete identifikaatoritega, mis võimaldasid seda teavet seostada ilma konkreetset sisu avaldamata.

9 EPSO jättis esimese taotluse 9. augusti 2012. aasta otsusega rahuldamata eelkõige põhjendusel, et taotletud „tabelit“ ei ole olemas.

10 Hageja esitas 21. augustil 2012 komisjonile määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 alusel kordustaotluse dokumentidega tutvumiseks. Sel korral märkis hageja, et tema taotluse eesmärk ei ole see, et EPSO looks olemasolevatest dokumentidest pärit teavet kokku liites uue dokumendi, vaid ta soovib tutvuda rea elektroonilisel kujul EPSO käes olevate dokumentidega, millest on eemaldatud igasugune teave, mis kuulub mõne selle määruse artiklis 4 ette nähtud dokumentidega tutvumise õiguse erandi alla.

11 Vaidlusaluse otsusega jättis komisjon kordustaotluse rahuldamata eelkõige põhjendusel, et tegelikult sooviti tutvuda dokumendiga, mida ei olnud olemas.

12 Lisaks esitas hageja 28. detsembril 2012 EPSO-le teise taotluse dokumentidega tutvumiseks (menetlus GESTDEM 2013/0068), millele 30. jaanuaril 2013 järgnes kordustaotlus. Kuna ette nähtud tähtajaks ei olnud komisjon sõnaselget otsust teinud, järeldas hageja, et tegemist on vaikimisi keelduva otsusega.

## Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

13 Hagivaldusega, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 15. aprillil 2013, esitas R. Typke nõude tühistada esiteks vaidlusalune otsus, mis tehti menetluses GESTDEM 2012/3258, ja teiseks vaikimisi tehtud otsus tema teises taotluses viidatud dokumentidega tutvumisest keeldumise kohta, mis tehti menetluses GESTDEM 2013/0068.

14 Vaidlustatud kohtuotsuses tuvastas Üldkohus, et vaikimisi keelduv otsus asendati 27. mai 2013. aasta sõnaselge otsusega, ning et seetõttu oli otsuse tegemise vajadus ära langenud selles nõude osas, mis puudutas vaikimisi tehtud otsust. Kuna hageja nõue laiendada oma hagi 27. mai 2013. aasta sõnaselgele otsusele oli esitatud pärast selle otsuse peale tühistamishagi esitamise tähtaega, lükkas Üldkohus selle vastuvõetamatuse tõttu tagasi.

15 Mis puudutab vaidlusaluse otsuse peale esitatud hagi nõudeid, siis tuvastas Üldkohus, et dokumentidega tutvumise taotlus ei olnud seotud mitte EPSO valduses oleva ühe või mitme olemasoleva dokumendiga kas või osalise tutvumisega, vaid see puudutab vastupidi komisjonis uute dokumentide koostamist, mida ei saa andmebaasist olemasoleva otsinguvahendi abil tavapärase või rutiinse otsingu tulemusel välja võtta. Nendel põhjustel jättis Üldkohus hagi rahuldamata.

**Poolte nõuded**

16 R. Typke palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, kus Üldkohus lükkas tagasi tema hagi vaidlusaluse otsuse peale;

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, kus kohtukulud jäeti tema kanda;

— tühistada vaidlusalune otsus, ja

— mõista tema esimese ja teise kohtuastme kohtukulud välja komisjonilt.

17 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

**Menetluse suulise osa uuendamise taotlus**

18 Pärast kohtujuristi ettepaneku esitamist 21. septembril 2016, palus R. Typke Euroopa Kohtu kantseleile 7. novembril 2016 esitatud dokumendis uuendada menetluse suuline osa. Oma taotluse põhjenduseks väidab ta sisuliselt, et kohtujurist oli tõstatanud argumendi seoses mõiste „olemasolev dokument“ tõlgendamisega määruse nr 1049/2001 tähenduses, mida võistlevas menetluses Euroopa Kohtus ei ole arutatud.

19 Olgu meenutatud, et vastavalt kodukorra artiklile 83 võib Euroopa Kohus igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, avada või uuendada määrusega menetluse suulise osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled või Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud ei ole vaielnud (kohtuotsus, 28.4.2016, Borealis Polyolefine jt, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, punkt 40).

20 Käesolevas asjas ei ole aga tegemist sellise olukorraga. Nimelt esitas R. Typke kirjalikus menetluses oma argumendid määruse nr 1049/2001 ja mõiste „olemasolev dokument“ tõlgendamise kohta. Seetõttu leiab Euroopa Kohus, olles kohtujuristi ära kuulanud, et tal on kohtuasja lahendamiseks piisavalt teavet ning kohtuasja lahendamisel ei tule tugineda argumendile, mille üle ei ole vaieldud.

21 Eeltoodud kaalutlusi arvestades leiab Euroopa Kohus, et menetluse suulise osa uuendamiseks ei ole alust.

**Apellatsioonkaebus**

*Esimene väide*

– Poolte argumendid

22 Oma esimeses väites heidab apellant Üldkohtule ette mitut õigusnormi rikkumist, kuna ta otsustas, et tema taotletud teabega tutvumine oleks samaväärne uue dokumendi koostamisega.

23 Kõigepealt, vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 54 ja 58 tulenevale, ilmneb 26. oktoobri 2011. aasta kohtuotsuse Dufour *vs.* EKP (T-436/09, EU:T:2011:634) punktidest 110, 112, 116 ja 118, et standardset relatsioonandmebaasi – nagu see, mis sisaldab hageja taotletud teavet – tuleb käsitada ühtse dokumendina. Järelikult rikkus Üldkohus õigusnormi, tehes vahet andmebaasis sisalduval teabel ja dokumentidel, mida saab andmebaasist välja võtta.

24 Sama kohtuotsuse punktidest 93, 94, 108 ja 109 ilmneb, et mõiste „dokument“ määruse nr 1049/2001 tähenduses hõlmab nii kõiki individuaalseid toimikuid kui ka kõiki nende sisu esinemisi andmebaasis. Samuti on dokument ka kõikidest erinevatest toimikutest välja võetud andmekombinatsioonid, kuna standardiseeritud andmebaasis on võimalikud igasugused otsingud.

25 Teiseks andis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 68–70 väära tõlgenduse mõistele „olemasolev dokument“ määruse nr 1049/2001 tähenduses. Nimelt tuleneb 26. oktoobri 2011. aasta kohtuotsuse Dufour *vs.* EKP (T-436/09, EU:T:2011:634) punktist 150, et kõik taotlused tutvuda andmebaasis sisalduva teabega, peavad silmas „olemasolevat dokumenti“ määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõike 3 tähenduses, tingimusel et vajaliku otsingu saab teha selle andmebaasi jaoks „olemasoleva otsinguvahendi“ abil.

26 Standardiseeritud relatsioonandmebaasi puhul on olemasolevateks otsinguvahenditeks haldussüsteemid, mis reageerivad struktuurpäringukeeles päringutele (*Structured Query Language*, edaspidi „SQL-päringud“). Neid otsingulauseid võib kasutaja sõnastada vastavalt omal soovil. Sellest tulenevalt tegi Üldkohus vea, järeldades, et SQL-päringu, mida andmebaasi haldamisel ei ole veel kasutatud, sõnastamine on samaväärne uue otsinguvahendi programmeerimisega, mis ei ole seega „olemasolev“ 26. oktoobri 2011. aasta kohtuotsuse Dufour *vs.* EKP (T-436/09, EU:T:2011:634) tähenduses.

27 Seda tehes järeldas Üldkohus vääralt, et tavapärased või rutiinsed otsingud selle kohtuotsuse punkti 153 tähenduses on need, mida tehes on kasutatud eelprogrammeeritud SQL-päringuid.

28 Kolmandaks ja lõpetuseks võib määrus nr 1049/2001 Üldkohtu poolt mõistele „olemasolev dokument“ antud tõlgenduse tõttu kaotada oma kasuliku mõju. Nii oleks välistatud võimalus tutvuda igasuguse teabega, mille jaoks ei ole eelprogrammeeritud SQL-päringut. Seetõttu võib institutsioonidel tekkida kiusatus elektroonilisi dokumente varjata, eeskätt jagades need mitmeks osaks, mida eelprogrammeeritud SQL-päringutega ei ole võimalik leida. Pealegi, kuna institutsioone takistatakse uusi SQL-päringuid kasutamast, oleks keeruline automatiseeritult varjata ühe või mitme selle määruse artiklis 4 ette nähtud erandiga hõlmatud andmeid, nt isikuandmeid.

29 Komisjon palub esimene väide tagasi lükata.

– Euroopa Kohtu hinnang

30 On selge, et elektrooniline andmebaas võimaldab teha väljavõtteid kõigist seal sisalduvatest andmetest. Niisugusest andmebaasist dokumendi loomise võimalusest ei saa siiski järeldada, et seda dokumenti saaks käsitada „olemasolevana“ määruse nr 1049/2001 tähenduses.

31 Nimelt on Euroopa Kohus juba otsustanud, et institutsioonide dokumentidega tutvumise õigus puudutab üksnes olemasolevaid ja asjaomase institutsiooni valduses olevaid dokumente ning määrusele nr 1049/2001 tuginedes ei saa kohustada institutsiooni koostama dokumenti, mida ei ole olemas (vt selle kohta kohtuotsus, 2.10.2014, Strack *vs.* komisjon, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punktid 38 ja 46). Siit järeldub, nagu Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55 õigesti sedastanud, et dokumentidega tutvumise taotlus, mis viiks selleni, et komisjon koostab uue dokumendi, ja seda isegi olemas ja tema valduses olevates dokumentides juba sisalduvate andmete põhjal, ei kuulu määruse nr 1049/2001 kohaldamisalasse.

32 Seega on Üldkohus eeskätt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56–59 põhjendatult uurinud küsimust, millises ulatuses võimaldab elektroonilises andmebaasis sisalduva teabe väljavõte tekitada olemasoleva dokumendi ja mitte koostada uut dokumenti.

33 Siiski tuleb märkida, et mis puudutab olemuselt staatilisi dokumente, eeskätt paberkandjal või lihtsa elektroonilise faili kujul, siis andmekandja ja selle sisu olemasolu kontrollimisest piisab, et teha kindlaks dokumendi olemasolu.

34 Seevastu elektrooniliste andmebaaside dünaamilisus ei ole sellise lähenemisega kuidagi kooskõlas, kuna andmebaasis juba sisalduvast teabest väga lihtsalt tekitatav dokument ei pruugi tingimata olla olemasolev dokument selle mõiste kitsamas tähenduses, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 46.

35 Järelikult tuleb elektrooniliste andmebaaside osas teha olemasoleval ja uuel dokumendil vahet kriteeriumi alusel, mis on kohandatud nende andmebaaside tehnilistele iseärasustele ning kooskõlas määruse nr 1049/2001 eesmärgiga, et „dokumentidele oleks tagatud võimalikult laiaulatuslik juurdepääs“, nagu ilmneb selle määruse põhjendusest 4 ja artikli 1 punktist a.

36 Vaidlust ei ole selles, et sõltuvalt oma struktuurist ja programmeerimisest tulenevatest piirangutest võib elektroonilistes andmebaasides sisalduvat teavet programmikeelte abil erineval kujul ümber liigitada, siduda ja esitada. Siiski ei kuulu niisuguste andmebaaside programmeerimine ja IT-haldus toimingute alla lõppkasutajate tavakasutuse kontekstis. Nimelt tutvuvad viimased andmebaasis sisalduva teabega eelprogrammeeritud otsinguvahendeid kasutades. Need vahendid võimaldavad lõppkasutajatel vaevata sooritada standardiseeritud toiminguid, kuvamaks teavet, mida nad tavaliselt vajavad. Selles raamistikus ei ole nendepoolne sisuline panus põhimõtteliselt vajalik.

37 Neil asjaoludel tuleb olemasoleva dokumendina käsitada kogu teavet, mida eelprogrammeeritud otsinguvahendeid kasutades saab elektroonilisest andmebaasist tavakasutuse käigus välja võtta, isegi kui seda teavet ei ole niisugusel kujul veel avaldatud või kui institutsioonide ametnikud ei ole selle kohta kunagi otsingut teinud.

38 Siit järeldub, et määruse nr 1049/2001 nõuete täitmiseks võivad institutsioonid olla kohustatud olemasolevaid otsinguvahendeid kasutades koostama andmebaasis sisalduvast teabest dokumendi.

39 Seevastu, nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 47, tuleb kogu teavet, mille väljavõtmine andmebaasist eeldab sisulist panust, käsitada uue ja mitte olemasoleva dokumendina.

40 Siit järeldub, et uueks dokumendiks tuleb kvalifitseerida kogu teave, mille saamine eeldab elektroonilise andmebaasi ülesehituse või teabe väljavõtmiseks juba olemasoleva otsinguvahendi muutmist.

41 Määruselt nr 1049/2001 tema kasuliku mõju võtmise asemel – mida väidab hageja – vastab mõiste „olemasolev dokument“ niisugune tõlgendus määruse eesmärgile, et avalikkusele oleks tagatud võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega. Nimelt on andmebaasis sisalduva teabega tutvumist taotlevatel isikutel põhimõtteliselt õigus tutvuda sama teabega kui see, millega võivad tutvuda institutsioonide ametnikud.

42 Hageja eksib ka väites, et mõiste „olemasolev dokument“ niisugune tõlgendus võtab institutsioonidelt võimaluse uute SQL-päringute abil varjata andmeid, mis on hõlmatud ühe või mitme määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud erandiga, lubamaks dokumendiga osaliselt tutvuda.

43 Selles kontekstis eirab ta asjaolu, et eristada tuleb ühelt poolt kriteeriume, mille alusel saab teha kindlaks, kas tutvumise taotlus puudutab olemasolevat dokumenti, ja teiselt poolt niisuguse dokumendi edastamise tehnilisi üksikasju. Kui taotletud dokument on olemas, siis võib institutsioon kasutada kõiki tehnilisi vahendeid selleks, et vajalikus ulatuses teatavaid andmeid varjata.

44 Lisaks, mis puudutab hageja väidet, mille kohaselt institutsioonid võivad elektroonilisi dokumente varjata, siis tuleb sedastada, et dokumendi kustutamise või hävitamise abstraktne võimalus puudutab ühtviisi nii füüsilisel andmekandjal olevaid dokumente kui neid, mis on genereeritud andmebaasist tehtud väljavõttest.

45 Kõigi eeltoodud kaalutluste alusel tuleb hinnata hageja väidet, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 68–70 tegi Üldkohus vigu, kui ta menetluses GESTDEM 2012/3258 taotletud dokumenti õiguslikult kvalifitseeris.

46 Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 67 ilmneb, et kõnealune andmebaas võimaldab SQL-päringute abil teha teabest väljavõtteid ning et hageja ei ole Üldkohtus vaidlustanud seda, et tema taotluses viidatud andmekogumiga tutvumine eeldab programmeerimist ehk uute SQL-päringute konstrueerimist.

47 Käesoleva kohtuotsuse punktides 31–40 esitatud kaalutlusi arvesse võttes ei teinud Üldkohus viga, otsustades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 68, et uute SQL-päringute programmeerimisega hõlmatud toimingud ei ole samastatavad tavapärase või rutiinse otsinguga kõnealuses andmebaasis, mis viiakse läbi selle andmebaasi tarbeks komisjoni käsutuses oleva otsinguvahendi abil, ning et seetõttu oleks taotletud teave tinginud uue dokumendi loomise.

48 Samadel põhjustel ei teinud Üldkohus viga, otsustades vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69 ja 70, et käesoleval juhul on kõnealuse andmebaasi tarbeks komisjoni käsutuses olevate otsinguvahendite näol tegemist eelprogrammeeritud SQL-päringutega.

49 Käesoleva kohtuotsuse eeltoodud punktides otsustatut arvesse võttes, tuleb tulemusetuse tõttu tagasi lükata apellandi argument, mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 54 ja 58 tegi Üldkohus vääralt vahet ühelt poolt andmebaasis sisalduvatel andmetel ja teiselt poolt dokumentidel, mida sellest andmebaasist saab välja võtta.

50 Kõike eeltoodut arvestades tuleb esimene väide tagasi lükata.

*Teine väide*

– Poolte argumendid

51 Oma teises väites leiab apellant, et Üldkohtu järeldus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 80, mille kohaselt ei ole tema esitatud taotlus seotud olemasolevate dokumentidega, tugineb mitmele valele eeldusele.

52 Esiteks väidab ta, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61, 67 ja 73 moonutas Üldkohus fakte. Apellandi sõnul on tema taotlus küll seotud olemasolevate dokumentidega, kuivõrd see käsitleb kõigi nende dokumentidega elektroonilisel kujul tutvumist, mis võimaldaks tal koostada tabeli. Seevastu ei olnud ta taotlenud niisuguse tabeli loomist, ja sellest tulenevalt ei näinud tema taotlus ette mingit teabevalikut. Üksnes selle taotluse käsitlemise hõlbustamiseks tegi apellant ettepaneku SQL-päringuid kasutada.

53 Igal juhul oleks EPSO poolt testid läbinud kandidaatidele saadetud individuaalsete toimikute esitamine võimaldanud apellandil kõnealune tabel koostada.

54 Teiseks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 58, 66 ja 68 tegi Üldkohus vea, otsustades, et tema taotlus käsitles teavet, mis on üles ehitatud vastavalt klassifikatsioonile, mida asjaomases andmebaasis ei olnud ette nähtud.

55 Nimelt, vastupidi sellele, mida Üldkohus sedastas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62 ja 63, oli kõnealune andmebaas üles ehitatud enam kui 500 standardses tabelis ja võimaldas ilma igasuguste keerukate toiminguteta kõiki otsinguid, sealhulgas seda, mida taotles apellant. Lisaks oli iga lahter standardiseeritud andmebaasi tabelites seotud unikaalse identifikaatoriga. Sellest tulenevalt võis iga apellandi taotluse parameeter olla niisuguse identifikaatori kaudu esindatud, ilma et oleks vaja avalikustada asjaomase lahtri sisu.

56 Kolmandaks ja lõpetuseks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 66 ja 67 moonutas Üldkohus tõendeid. Ühelt poolt tugines ta vääralt õiguspärasuse eeldusele komisjoni avalduse puhul, mille kohaselt taotletud dokumente ei olnud olemas. Apellant oli vaidlustanud selle avalduse, mis on vastuolus kõnealuse andmebaasi olemuse endaga. Teiselt poolt ilmneb taotlusest selgelt, et selle võib rahuldada hagejale olemasolevate dokumentidega tutvumiseks loa andmisega.

57 Komisjon nõuab teise väite tagasilükkamist.

– Euroopa Kohtu hinnang

58 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast ilmneb, et Üldkohtu menetluses oleva kohtuasja asjaolude hindamine ei ole õigusküsimus, mida Euroopa Kohus peab kontrollima, tingimusel et Üldkohtu järeldused ei sisalda ilmset viga või moonutust, mis toimiku materjalidest ilmselgelt esile tuleb.

59 Apellandi argumendid, mis puudutavad Üldkohtu vigast analüüsi vastavalt tema dokumentidega tutvumise taotluse ulatuse, taotletud teabe olemasolu, olemasoleva teabe kvaliteedi ja ülesehituse, tema taotlust rahuldada võivate olemasolevate otsinguvahendite suutlikkuse ning nende toimingute ulatuse kohta, mida komisjon oleks pidanud tegema selleks, et jaatavalt vastata tema taotlusele, seavad kahtluse alla Üldkohtu faktilised hinnangud, näitamata mingit toimiku dokumentide moonutamist. Seetõttu on need argumendid vastuvõetamatud.

60 Järelikult tuleb teine väide tagasi lükata.

61 Kõikidest eeltoodud kaalutlustest tulenevalt tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

**Kohtukulud**

62 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.

63 Vastavalt sama kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

64 Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja R. Typke on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

**1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**

**2. Jätta kohtukulud Rainer Typke kanda.**

Allkirjad